

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie budowy domu obłąkanych w Kulparkowie.

Wydział krajowy chcąc przystąpić do budowy domu obłąkanych w Kulparkowie, a mając na ten cel tylko 289.020 zfr., gdy koszt budowy w przybliżeniu na 500.000 zfr. był obliczony, postawił w r. 1868. wniosek, ażeby Wysoki Sejm zechciał wyznaczyć po 30.000 zfr. z funduszu krajowego rocznie na tak długo, dopóki koszta tej budowy pokryte nie będą.

Komisya budżetowa składając Wysokiemu Sejmowi na posiedzeniu dnia 7. października 1868 r. sprawozdanie, nie zgodziła się z wnioskiem Wydziału krajowego, nie sądząc aby było „drogą odpowiednią ani właściwą obciążać budżet krajowy w latach aż na zbyt ciężkich, — dla widoków oszczędności na przyszłość.“

Komisya sądziła, iż „po zużyciu 300.000 zfr., które wtedy na budowę zakładu były złożone, roboty wykonane będą stanowiły dostateczną hypotekę, aby na nią zaciągnąć można pożyczkę amortyzacyjną, zwłaszcza przy takich rękojmiach jakie daje każdemu instytutowi bankowemu, traktowanie z Wydziałem krajowym.

Komisya budżetowa wychodząc z przekonania, że droga ta daleko prędzej i skuteczniej doprowadzi do celu, a zarazem mniej obciąży budżet krajowy postawiła wniosek, ażeby Wysoki Sejm raczył:

1. Wykreślić sumę 30.000 zfr. preliminarowaną w rub. VI. budżetu krajowego na r. 1868.
2. Zalecić Wydziałowi krajowemu rozpoczęcie bezzwłocznie budowy gmachu w Kulparkowie funduszami już na ten cel istniejącymi, a następnie — przedłożenie Sejmowi Krajowemu plan operacyi finansowej do pokrycia kosztów przenoszących wysokość tych funduszków.

Gdy wnioski komisji budżetowej zostały przez Wysoki Sejm przyjęte, Wydział krajowy wypełniając zawarte w nich polecenie, zajął się więc budową i prowadzi takową ile być może pośpiesznie.

Do 31. sierpnia r. b. wydano na ten cel kwotę 206.945 zfr. 61 ct., a że cały fundusz z narosłemi procentami wynosił 366.548 zfr. 40 ct., zostaje przeto do dyspozycyi 160.602 zfr. 79 ct. Koszta budowy obliczone były pierwiastkowo na 500.000 zfr., lecz Wydział krajowy wyraził na posiedzeniu sejmowem z d. 7. października 1868 r. przez usta ówczesnego referenta spraw szpitalnych zdanie, iż koszta te będą wyższe. — Rzeczywiście będą one o wiele znaczniejsze tak z powodu zmian jakie w planach uczynić musiano ze względu na rosnącą liczbę chorych, i na dzisiejsze potrzeby takich zakładów, jakoteż z powodu znacznego podrożenia materiałów budowlanych i robocizny, a nakoniec z powodu, iż przy pierwiastkowym obliczeniu, miano na względzie tylko budowę gmachu, do której musiano dodać niezbędne oparkanie, brukowanie, urządzenie ogrodu, wewnętrzne urządzenie zakładu i t. p.

Według kosztorysów szczegółowych potrzeba na te wszystkie roboty 885.234 złr. 52. ct., z których mamy nadzieję cośkolwiek oszczędzić, wyrachowanie bowiem zrobione zostało w taki sposób, ażeby dodatkowe kosztorysy i kredyty, nie były potrzebne.

Na częściowe pokrycie tego niedoboru posiada fundusz lwowskiego zakładu obłąkanych 56 $\frac{1}{2}$ /200 części gmachu tutejszego szpitalu powszechnego, których wartość w rachunkach wykazywana jest, według ceny kosztu, na 39.271 złr., w rzeczywistości jednak jest o wiele wyższa, i może być przyjęta najmniej na 84.293 złr. w. a., a zatem po potrąceniu niespłaconej jeszcze reszty ceny kupna w kwocie 28.161 złr. posiada zakład obłąkanych w rzeczywistości najmniej 56.132 złr. — ct. oprócz tego w papierach publicznych, według kursu 8.329 „ 68 „
razem . 64.461 zł. 68 ct.

Fundusz ten może być użyty na częściowe pokrycie kosztów budowy, po czem brakowałoby jeszcze do ogólnej sumy kosztorysowej 453.000 złr. w. a.

W takim stanie rzeczy widzi się Wydział krajowy zmuszony do proszenia, ażeby Wysoka Izba raczyła pozwolić na spieniężenie posiadanej przez lwowski zakład obłąkanych części budynku szpitalnego (popijarskiego) i na zaciągnięcie pożyczki, w jednym z instytutów kredytowych bądź krajowych, bądź zagranicznych, według tego gdzie dadzą się uzyskać najkorzystniejsze warunki.

Dla tego prosimy: raczy Wysoka Izba uchwalić:

Uchwała.

z dnia

Sejm królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem upoważnia Wydział krajowy:

1. do odstąpienia części gmachu lwowskiego szpitalu powszechnego, należącej do zakładu obłąkanych na rzecz zakładu chorych po należytem oszacowaniu tej realności, i do spłacenia funduszowi stypendyjnemu Głowińskiego resztującej ceny kupna, dotąd na tej części gmachu szpitalnego ciężającej;

2. do użycia na częściowe pokrycie kosztów budowy domu obłąkanych na Kulparkowie, tak sumy uzyskanej w sposób powyższy, jakoteż kapitału do zakładu chorych należącego, a w papierach publicznych lokowanego;

3. do zaciągnięcia za poręczeniem kraju pożyczki amortyzującej się do wysokości 450.000 złr. w. a. na dalsze pokrycie tej budowy;

4. do przeprowadzenia tej uchwały w myśl §. 20. Statutu krajowego.

Lwów dnia 26. Września 1871.

Marszałek krajowy

Leon książę Sapieha

Sprawozdawca

Cezar Haller

Członek Wydziału krajowego.

Uchwała

Z drukarni Instytutu Staupigiankiego; Lwów, 1871,
pod zarządem St. Huczowskiego
